

тѣ: *А азъ не дай Боже да ся похваляж (съсь друго нѣщо), само съсь Кръсть тѣ на Господа нашего Иисуса Христа.* (Гл. 6. ст. 14).

И ный, като послѣдуваме Святаго Павла, хвалиме ся съсь кръсть тѣ на Господа нашего Иисуса Христа, за много причины: хвалиме ся, като съсь стлѣпъ крѣпкъ (твърдь) отъ лице то вражіе: хвалиме ся като съ оржжіе, съсь кое то Христось уби оногова, кой то уби насъ: хвалиме ся, като съсь лѣствицѣ, коя то ны възводи отъ землѣ тѣ къмъ небе то: хвалиме ся, като съсь щитъ, кой то ны варди отъ нападаніе то вражіе: хвалиме ся, като съсь жезълъ, кой то прѣсия море то на тоя мѣръ, и ны воды въ землѣ тѣ обѣтованнѣ—небеснѣ: хвалиме ся съсь Кръсть тѣ, като съсь гербъ (знамя) на Христіянско то благородіе; зашто сме родъ Божій, и братія Христовы по плѣть, имѣюще единъ гербъ—святый тѣ Кръсть. Хвалиме ся съсь Кръсть тѣ Христовъ, като съсь най добъръ Неговъ яремъ, кого то и Самъ понесе, и намъ заповѣдва да носимъ: *Вземѣте казва: яремъ тѣ мой на себе си и научете ся отъ мене, че съмъ протѣкъ и смиренъ на сръдце то, и ще намѣрите упокоеніе на души тѣ си: зошто то яремъ тѣ мой е добъръ, и товаръ тѣ мой легкъ.* (Матѣ. гл. 11 ст. 29)

Кръсть тѣ Христовъ е нашій тѣ печать, кой то ны различава отъ Іудей тѣ и отъ язычници тѣ. Това е наше то знаменіе, прѣнесено